Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26504
Copyright: Admont, Benediktinerstift

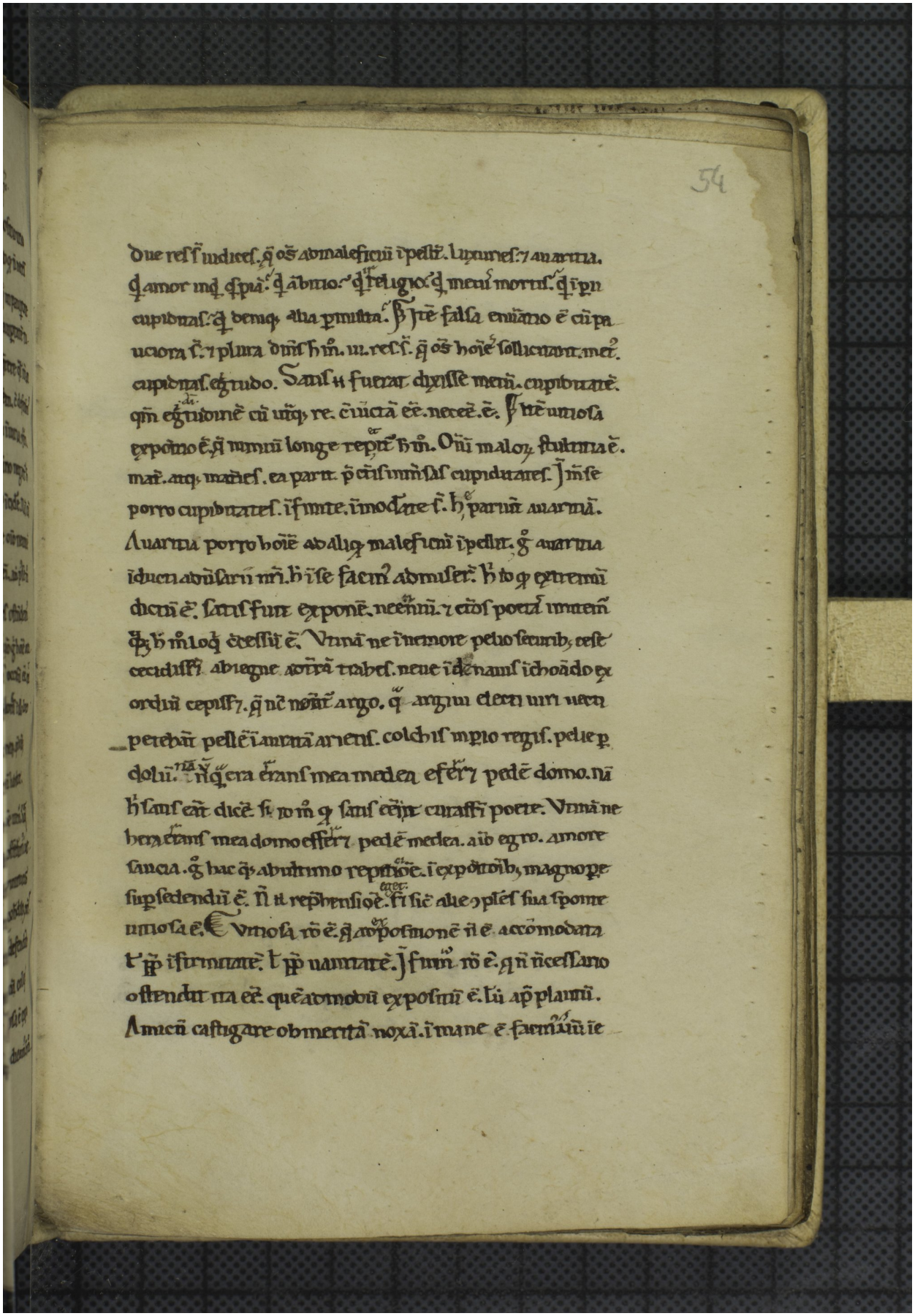

54

due res iudices. quos ad maleficia impellit. luxuries. auaritia.
quamor inquit cupiditas. quam ambitio. quam timor. quam metus mortis. quam ipsa
cupiditas. quam denique alia plurima. Sed hae falsae emiano et cum pa
uciora sint. plura duas hominum res sint. quos homines sollicitant. mea
cupiditas. et iudicio. Sanus ut fuerat dixisse meum. cupiditate.
quin et iudicione cum unique re. conuicta esse necesse est. Sed haec uitiosa
exponam est. quam tamen longe repetere hominum. Omnium malorum stultitia est.
mater. atque matrices. ea parte. per eius uitia sint cupiditates. Inuisse
porro cupiditates. infinite. immodicae sint. hae paruae auaritiae.
Auaritia porro homines ad alia maleficia impellit. quam auaritia
inducit adulterii mihi. hi in se facinus admittere. hoc quod extremum
dicere est. sacris furta exponere. necnon. et eos postea interim
quam hominum locum excessit est. Vrinam ne in memoria petio securibus, cesset
cecidisti abiegne aduersa trabes. neue in denauis ichoando ex
ordium cepisti. quin ne nostra argo. quae aureum eteri uiri uaeri
perebant pelle in arenam arietis. colchis impio regis. peliae p
dolui. nam quae era erans mea medea esset et pedem domo. nam
hanus eam dicere si iam quasi sanus cepit curassi poete. Vrinam ne
hera erans mea domo esset et pedem medea. aid egro. amore
sancia. quam hac quae adulterino repetitione. in exponibus, magno pe
supsedendum est. Nam ut reprehensione. tamen sic alie plures sua sponte
uitiosa est. Vitiosa ratio est quae exponione non est accommodata
ut impetum iustitiae. ut impetum uanitate. Iustum ratio est. quam non cessano
ostendit ita esse. quae admodum exposuit est. lui apparuit.
Amicum castigare ob merita noxa. in mane est facinus in ie